

Edvard Sørensen: Paa mit Partis Vegne ønsker jeg at udtale, at vi er vidende om og fuldt ud billiger, at Regeringen gennem Militær og Politi har foretaget de Sikringer, den har foretaget, og som Regeringen mener er nødvendige af Hensyn til hele Situationen.

Til den ærede Forespørger og til det danske Folk vil jeg paa mit Partis Vegne udtale, at vi ønsker, det danske Forsvar skal bruges til at værne om Danmarks Grænser, og vi ønsker alle Midler sat ind for at bevare Danmarks Frihed og Selvstændighed og for Bevarelse af Folkestyret, hvad enten Angreb kommer indefra eller udefra.

Ole Bjørn Kraft: Med denne Forespørgsel har det kommunistiske Parti udfordret Tingets Taalmodighed. Det høje Ting havde været berettiget til at nægte denne Forespørgsel Fremme med den samme Begrundelse, hvormed vi i sin Tid tog national-socialistiske Forespørgsler af Tingets Bord, fordi de var et Misbrug af Tingets Tid, og fordi de paa samme Maade, som Tilfældet er i Dag, var stillet af et Parti, der havde placeret sig saaledes, at man ikke længere følte det solidarisk med det danske Folk, og fordi vi har al god Grund til at tro, at Forespørgselen ikke er stillet ud fra de Motiver, der gives. Denne Forespørgsel har intet fornuftigt Formaal, den kan kun have til Hensigt at kaste Mistanke, Tvivl og Usikkerhed over den førte danske Politik. Denne Forespørgsel tilstræber ikke at styrke Landet, den kan kun have een Følge, hvis den overhovedet faar nogen: at svække Landet og Landets Stilling i den øjeblikkelige udenrigspolitiske Situation.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har stillet en Forespørgsel til den højtærede Statsminister, men da denne Forespørgsels Tekst blev bekendt, stillede det danske Folk et Spørgsmaal til det kommunistiske Parti og til det ærede Medlem: Hvorfor er det ærede Medlem og hans Parti saa interesseret i, at der ikke træffes Foranstaltninger? Hvorfor er de saa interesseret i at undergrave Tilliden til de lovlige Myndigheder, hvis Opgave det er at beskytte Samfundets og Statens Interesser, og hvorfor søger det ærede Medlem nu, efter at Foranstaltningerne er truffet, at kaste et Latterlighedsens Skær over dem paa ganske grundløs Maade? Det ærede Medlem tror, at han er Anklager. Han tager fejl. Det er ham og hans Parti, der er anklaget. De har ikke i den Tid, der er forløbet, i de sidste Maaneder, hvor alle disse Ting har været diskuteret, formaaet — og har heller ikke gjort det i Dag — at føre et Forsvar for de Artikler, der har staaet i

Partiets Blad, eller for de Udtalelser, der har været fremsat, og som ikke kan have haft anden Hensigt eller Følge, saaledes som Statsministeren saa klart har paavist det, end at svække Tilliden til den danske Politik, at svække det danske Folks Muligheder i den vanskelige Verden, i hvilken vi lever.

Jeg skal sige det ærede Medlem, hvad det almindelige Folk, jævne Mennesker, der maaske ikke er saa stive i Juraen, men til Gængæld meget sikre i Karakteristikken, kalder den Optræden, som her er blevet vist. De kalder den Landsforræderi.

Maa jeg i Anledning af denne Forespørgsel sige, at vi har opfordret Regeringen offentligt til at træffe Sikringsforanstaltninger, og vi ved, at denne vor Opfordring mødte en tilsvarende Indstilling hos den høje Regering selv. Vi billiger i enhver Henseende, at Regeringen, da den udenrigspolitiske Situation tilspidsede sig, da Forholdene ligger, som de gør i Verden, har truffet de Foranstaltninger, som her er til Diskussion. Vi finder dem fuldstændig nødvendige og velbegrundede, og vi mener, at de stadig er nødvendige, og at de stadig maa opretholdes. Dette Folk har nemlig gjort sine Erfaringer. Hvem havde nogen Sinde tænkt sig, at det skulde være muligt for ubevæbnede Trawlere at sejle op gennem Store Bælt og løbe ind i Nyborg og Korsør Havne og landsætte Besættelses- og Erobringstropper? Hvem skulde nogen Sinde have troet det muligt for et ubevæbnet Handelsskib at sejle forbi nogle af Europas stærkeste Kystforter og lægge ind til Langelinie kajen og sætte en Bataillon i Land og erobre Hovedstaden og Kongens Residensstad? Ingen vilde have drømt derom! Vi har gjort disse Erfaringer og har heldigvis draget vor Lære deraf. Der er fuld Enighed med Regeringen og mellem Regeringen og det danske Folk om, at slikt maa ingensinde gentage sig. Det er vi fast besluttet paa, og derfor faar Regeringen ikke Kritik, men det danske Folks hele og fulde Tilslutning, naar den handler i Overensstemmelse hermed. Vi vil ikke overrumple en Gang til, hverken udefra eller indefra.

Jørgen Jørgensen: Efter den Redegørelse, den højtærede Statsminister har fremsat om de Foranstaltninger, Regeringen har truffet i den Periode, Forespørgselen drejer sig om, kan jeg ikke se, at der kan rettes nogen Indvending mod, hvad Regeringen her har foretaget sig. Der er Uro og Usikkerhed i Verden, og at man under de Omstændigheder her i Landet søger at have Folk til Vagttjeneste ogsaa i Helligdagene, finder jeg ikke kan bebrejdes Regeringen.